

Seniory kaplického domova zdraví kohoutí kokrhání

KURNÍK SE SLEPICEMI těší obyvatele Domova pro seniory. Ráda za nimi chodí třeba Anna Wienerová (na snímku). Foto: Deník/Z. Kyselová

Seniory zdraví kohoutí kokrhání

Slepice z klecového odchovu přibýly letos na zahradě Domova pro seniory v Kaplici díky splněnému přání v rámci projektu Ježíškova vnučata.

ZUZANA KYSELOVÁ

Kaplice – Aby se seniory co nejvíce cítili jako doma, se snaží pracovníci zrekonstruovaného Domova pro seniory v Kaplici. Péče o klienty domova vychází z moderních trendů, a tak zde významnou úlohu plní i zooterapie. Seniors přicházejí do osobního kontaktu se zvířaty. To znamená se psy a kočkami, mohou se starat o činčilu či morče. A nově jim pod okny kokrhají také kohouti.

„V loňském roce si někteří naši klienti spolu s námi v rámci projektu Ježíškova vnučata přáli netradiční dárek,“ vysvětluje Zuzana

Slípky z klecí

Tak vypadaly nové obyvatelky kurníku po příjezdu do Kaplice.

Moštková, zástupkyně ředitelky Domova pro seniory. „Kurník se slepičkami. A díky tomu jsme pak sami mohli pomoci – v lednu jsme přidali k našim slepičkám osm slepic v nouzi, kterým hrozila porážka.“ Slepice, které do té doby žily pouze v klecích, podle toho také vypadaly. Dnes je jejich zbědovaný stav již minulostí. Slepícím výběh na zahradě svědčí a seniory jim rádi podstrojují chutná sousta. **Strana 2**

Pokračování ze strany 1

„Založili jsme centrum aktivitizačních činností, říká ředitelka domova Vladimíra Holczerová. „A co se týká zoterapie, praxe nám ukázala, že je to terapie opravdu účinná. Proto ji budeme i nadále rozvíjet. Máme tu různé aktivity a terapie za pomoci zvířat. Snažíme se je plánovat a připravovat tak, aby naši klienti mohli vnímat všemi smysly. To platí i u slepiček,“ říká Vladimíra Holczerová.

„Obyvatelé domova slepice nejenom vidí, ale hlavně slyší – kochráně kohouti a kďá-káni slepic navozuje pocit venkova a domova,“ vysvětluje. „Mohou se posadit na lavičku a slepice pozorovat, kdo chce, účastní se spolu s pracovníkem domova krmení, nebo sbírání vajčtek. A ta vajčeka i ochutnají.“

pracovala ve fotoateliéru u Seidltů. Odiakžíva má moc ráda zvířata. „Slepice mlvala moje teta, u které jsem bývala jako dítě, jedna z těch slepic byla moje, běhala za mnou. Tady teď chodím každý den k morčeti a nosím mu něco na zub, jednou jsem si nechala pro něj koupit hlávku zeli, ale morče ho nechťelo,“ vyprávěla s úsměvem. „Říkám mu Šiša.“

„Nemůžeme klientům sice nahradit jejich bývalé domovy,“ říká ředitelka Vladimíra Holczerová, „Snažíme se ale, aby prostředí tady bylo podobně, aby obyvatelé prožili podzim života šťastně, spokojeně, bezbolestně a důstojně. Aby se měli na co těšit. Proto máme centrum aktivitizačních činností, kdy seniory zapojujeme do rozmanitých činností tak, aby pobyt tady nebyl všední.“

S tím souvisí i současná obsáhlá úprava a budování rozlehlé zahrady, její užtkové a okrasné části, u kaplic-kého domova pro seniory.

